



ד"ר הכנסת הקהילתי  
אני מארח/ת

## זמני השבת

19:32	הדלקת נרות
19:45	מנחה
08:30	שחרית
10:00	תפילת ילדים
10:30	קידוש
18:00	מנחה
20:30	ערבית
20:31	צאת השבת

## הודעות

### אירועי קיץ מתקרבים מהר:

**ילידים:** ימי רביעי בשעה 4 מפגש שעת סיפור | מפגש יצירה | מפגש בפארק | בינגו, משחקי קופסא | מפגש גינון | מפגש קינוחי כוסות | מפגש כושר.

**למשפחות:** 23.8 טיול שקיעה | 1.7 סעודת שלישית משותפת | 5.8 סעודה שלישית משותפת

**למבוגרים:** ט"ו באב מופע תרבויות, מחיר בסביבות 70 שקל | 13.8 ערב נשים במסעדת ביגה | 31.8 ערב גברים על האש



לימוד רמב"ם יומי משותף יתקיים גם השבת בשעה 17:30 בביה"כ.



# פרשת חוקת

## קצר ומעניין לפרשת השבוע

"ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס. והיה אם נשך הנחש את האיש והביט אל נחש הנחשת וחי"

העם מואס בהליכה במדבר. אין לחם, אין מים, אדום מסרבים לאפשר להם לעבור בארצם והם נאלצים להאריך את הדרך, אהרון נאסף אל עמיו, הכנענים נלחמים בהם ולעם נמאס מהסיבובים במדבר.

העם נהיה קצר רוח ולא קונה את מה שעניו אינן רואות; אין ארץ מובטחת ואין אוכל, למה העליתנו ממצרים, הם מקשים על משה. כתוצאה מכך, הקב"ה מענישם ושולח נחשים להרוג אותם. העם מתחרט, משה מתפלל וה' מורה לו לעשות נחש נחושת. המגיפה אמנם לא סרה, אך יש פיתרון בנמצא ומי שנשך ע"י נחש מביט אל נחש הנחושת ונרפא.

כידוע, כמאמר הגמרא וכפי ששרות חלק מהקהילות בערב שבת, אין הנחש ממית בהכשתו ואין נחש הנחושת מרפא בהימצאותו, אלא בזמן שישאל עושים תשובה - הם נרפאים, וההסתכלות על הנחש מסמלת את מעשה התשובה. כמו בסיפור הידוע על ר' חנינא בן דוסא שהכישו נחש או ערוז, ומתה אותה חיה. אומרת הגמרא: אוי לאדם שהכישו נחש ואוי לנחש שהכישו ר' חנינא בן דוסא, שאין הנחש ממית אלא החטא.

מסופר במדרש על ר' יוחנן בן זכאי שנשאל ע"י עובד כוכבים מה פשר הפרה האדומה, שההתעסקות בה נראית כמעשה כשפים גרידא. ריב"ז שאל את אותו עובד כוכבים למנהגיו, כיצד הם מוציאים רוח רעה, ומשענה עובד הכוכבים תשובתו, שאף היא מעין מעשה כשפים, השווה ריב"ז בין שתי השיטות, שגם פרה אדומה היא לשם הוצאת רוח רעה מאדם, רוח טומאה. משהלך עובד הכוכבים, הקשו תלמידיו - אותו דחית, מה תענה לנו? אמר להם: לא המת מטמא ולא המים מטהרים, אלא אמר הקב"ה ה חוקה חקקתי אין אתה רשאי לעבור עליה.

ושתי הפרשיות מלמדות עד כמה שהבריאה תלויה ולא עומדת לבד בחוקיה. הנחש לא ממית ונחש הנחושת לא מחיה, המת לא מטמא והמים לא מטהרים, וכמאמר הביטוי הידוע: There is no spoon. התיקון הנדרש הוא באדם ולא במה שסביבו, שכן ההשפעה של הנחש היא בהתאם למצב של האדם ולא בהתאם לרמת הנחש.

מהו אותו שינוי נדרש?

ממשיכה הפרשה בתיאור כיבוש האמורי; סיחון, מלך האמורי, לא נתן לישראל לעבור בגבולו ויצא לקראתם למלחמה. עם ישראל מנצחים את סיחון וכובשים את חשבון (במקור, עיר מואבית שנאסר לעם לכבוש, אך כיוון שהיא נכבשה כבר ע"י סיחון, יכלו ישראל לקחת אותה כחלק מכיבוש האמורי). וכך בפרשה: "על כן יאמרו המשלים בואו חשבון תבנה ותיכונן עיר סיחון". בפשט הדברים, מתאר רש"י כי המושלים הם מושלי המשלים - בלעם, שהנחה את סיחון לבוא לעיר חשבון ושם תיכונן עיר מלכותו. בדרך הדרש, כך לפי הגמרא, המושלים הם המושלים ביצרם, והם (בהיותם מושלים ביצרם) ממליצים לאלו שרוצים להצטרף לשורתיהם "בואו חשבון", עשו חשבון לפעולותיכם, שיקלו את ההפסד שיש לכם בקיום מצווה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה.

במסילת ישרים מתאר הרמח"ל את אותם מושלים ביצרם כאלו שהולכים באור, לעומת אלו שאינם מחשבים את פעולותיהם, שהם כהולכים בחושך וטועים פעמיים: פעם אחת שאינם רואים מה שלפניהם ופעם שנייה שכשכבר רואים - טועים במראה (כלומר: רואים דבר אחד כשלמעשה מולם דבר אחר). אלו אכן טעויות העם שהביאו עליו את המגפה: לא ראו את הארץ שלפניהם, ואת המדבר שראו - פירשו כמדבר מת, ולא כמדבר חי, עם ענני כבוד, באר מים ומן. התיקון שלהם היה כשהסתכלו כלפי מעלה כדברי הגמרא, וכדברי משלו של הרמח"ל - מי שבא חשבון הוא כעומד מעל המבוך ומכוון את אלו שנמצאים בו לאן לפנות בשביל לצאת מהמבוך, וזו ההסתכלות למעלה של העם - הבנה שהם בתוך המבוך והסתכלות למעלה למציאת דרך האמת.

